

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Autonom vámtarifa.

Pécs, 1898. július 4.

Mikor a mult esztendőben a második gazdasági provizoriumot tárgyalták s a kormány mennyre-földre esküdözött, hogy „becsületünkre ez lesz az utolsó“, akkor fölkelte Enyedy Lukács s azt mondta, hogy ennek az újabb provizoriumnak előreláthatólag sikertelen lefolyása esetén sem rendezhetjük be az önálló vámterületet, ha a kormány meg nem teszi a szükséges előkészületeket, hisz a második provizorium szükséges voltát is azzal okolták meg, hogy máról-holnapra nem lehet egész közgazdaságunkat önállóan berendezni, ehhez előkészületek is szükségesek, a melyek még nincsenek megtéve, mert a kiegyezés Ausztria kormányával már készen volt s csakis a Reichsrathnak belpolitikai okokból bekövetkezett munkaképtelensége okozta, hogy az idejére törvénynyé nem válhatott.

Enyedy tehát követelte, hogy az új provizorium ideje alatt a kormány okvetlenül tegye meg az önálló berendezéshez szükséges előkészületeket s különösen készítse el az önálló vámterület autonóm vámtarifáját s erre nézve határozati javaslatot is terjesztett be.

Ha a kormány a második provizorium igazi okát be merte volna vallani s azzal indokolta volna javaslatát, hogy Bécsben a birodalom vámegeységét semmi szín alatt

megbontani nem engedik s így az újabb provizorium csak azért szükséges, hogy az udvari körök időt nyerjenek a vám- és kereskedelmi szövetségnek Ausztria törvényhozásában leendő keresztülerőszakolására, ez esetben könnyű lett volna az Enyedyféle határozati javaslatot ellenezni, mert ha már előre ki van mondva, hogy Ausztriától gazdaságilag sem válhatunk külön, akkor csakugyan fölszemes munkát végezne a kormány az önálló berendezés előkészítésével.

De hát épen az ilyen őszinte vallomást kellett minden áron elkerülni s a dolgot úgy tüntetni fel, hogy a közös vámterület képezi Magyarország leghőbb vágyát, de azért akkor válhat el Ausztriától, amikor akar. Ezt a látszatot pedig csak úgy lehetett megmenteni, ha a kormány elfogadja Enyedy határozati javaslatát s ezt meg is tette a könnyen hívó ábrándozók nagy gyönyörűségére, akik most már biztosra vették gazdasági önállósításunkat s titokban imádkoztak, hogy az osztrák honatyaik valahogy ki ne béküljenek egymással, mert most már szentül meg voltak győződve róla, hogy az önálló vámterületet a viz se moshatja el, ha csak a Reichsrath háboruját hirtelen béke nem váltja fel s ott a kiegyezés idején el nem fogadtatik.

Nos, az országgyűlés a kormány hozzájárulásával elhatározta az önálló berendezés előkészületeinek megtételét, nem le-

hetett tehát többé kitérni előle s folytatni kellett a szemfényvesztő játékot, mintha nekünk csakugyan lehetne gondolnunk gazdasági önállóságra. Persze az az országgyűlésileg elrendelt munka csak úgy immelámmal folydogált, mert hisz a kormány már tavaly nagy hangon hiesztelte, hogy az ország összes kereskedelmi forgalmának adatai összegyűjtve, rendezve vannak s ezekből az autonóm tarifa elveinek megállapítása csak gyerekjáték.

De hát huzni-halasztani kellett a dolgot s azért a szakvéleményezés és anketezés kipróbált elposványosító módszeréhez kellett nyulni. Felhívta a kormány a kereskedelmi és iparkamarákat, az országos ipar-egyesületet, az országos gazdasági egyesületet, hogy az önálló vámterületről s az autonóm vámtarifáról mondjanak véleményt. De arra is volt gondja a kormánynak, hogy ezeknek a szaktestületeknek a tanácskozássai valami nagyon föl ne zavarják az ország közvéleményét, mert tudta nagyon jól, hogy az országnak minden érdekelt szakköréi gazdasági önállóságunk szükséges voltát a megdönthetetlen érvek oly roppant tömegével fogják kimutatni, hogy ezek köztudomásra jutása után már bajos dolog lenne a község fenntartását megokolni s azt mint az ország óhaját feltüntetni.

Bizalmas kérelem ment tehát a megkeresett testületekhez, hogy az önálló berendezés feletti tárgyalásaikat titokban

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Barkó uram csikaja.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

I.

Barkó Tamás gazdaember volt egy virágzó vidéki községben. Ezelőtt, még nem is olyan nagyon régen jó módban, gazdagságban élt. Volt neki szép nagy szőlője, jó egypár hold földje, meg két olyan csikaja, a melyeknek messze földön nem akadt párja. De hát biz' vele is megesett az a bolondos história, hogy lassan-lassan fogyott a vagyon s egy szép reggel arra ébredt föl Barkó uram, hogy vége a régi jómódnak, meg gazdagságnak.

Pedig hát ő nem tehetett erről. Nem ő volt az oka, nem a maga korhelyisége juttatta ennyire, hanem hát a világ sorja hozta ezt így magával.

A szép, bőtermő szőlőbe beleütött az a komisz nyavalya, a mit filloxerának ismernek már — fájdalom — mindenhol. Kipusztult, elveszett a szép szőlő az utolsó tőkéig. Tavaly még szüretelt Barkó uram annyit, hogy egy este nagy keserűségében meg is itta az egész termést.

Mint ő mondta, legalább egypár órára elfeledte a sa ját borától a maga baját.

Igy aztán elesett Barkó gazda a szép jövedelemtől, a mit eddig a bor hozott neki.

De hát ez még csak hagyján. Barkó uram csak valahogy megnyugodott volna a változhatatlanban. De hát ez a nyomoruság nem volt elég. Ez csak kezdete volt a többinek, mert aztán úgy szakadt az egyik nyomoruság a másik után a nyakába, hogy még csak rá sem ért az egyikért jól kiteremtetni magát, már jött a másik.

A buzát kiette a rozsa, meg a bogár. A kukorica kiégett, egyéb terményműit meg úgy elverte a jég, hogy még magja sem maradt.

Igy aztán nem lehet csodálni, ha Barkó uramat is utolérte a nyomoruság. Nem maradt meg neki más, csak a két gyönyörű csikaja.

Hanem azért, ha szegény ember lett is belőle, a falubeliei megbecsülték. Értelmes, józan eszejárását nem bántotta semmiféle nyavalya, hát azért szívesen szolgált jó tanácsal polgártársainak, kik hozzá fordultak. Pedig sokan fordultak hozzá, mert tudták, hogy a mit ő mond, az jól van mondva. Ugy hallgattak a szavára, mint a szentírásra.

Csak hogy ez nagyon gyöngye vigasztalás volt Barkó uramnak. Ebből a nagy bizalomból nem tudott harapni, meg aztán adót fizetni. Pedig enni csak kell, meg az adót sem engedik el úgy egykönnyen.

Hát'szen a mig volt miből, csak meg-

fizette Barkó gazda is. De hát ha most nincs, hát nem tudja miből fizetni. Pedig meg kell fizetni Barkó uramnak is; már háromszor kiadták az ordrét, hogy fizessen. De hát azt persze nem adták tudtára, hogy miből. Barkó uram maga sem tudta, honnét kerítse kézhez a szükséges pénzt.

Igy aztán megesett vele az a szégyen, hogy egy szép napon beállítottak hozzá holmi hivatalbéli emberek, kik tudtára adták nagyon is érthetően, hogy ha nem fizet, hát viszik a mi épen a kezükbe esik.

Barkó uram megvakarta a tarkóját s aztán csak annyit mondott, hogy Isten neki!

De biz elállt a szava, mikor azt látta, hogy az egyik csikáját vezetik elő az istállóból és az egyik ur nagy hangon odakiált a jelenlevőknek, hogy »ki ad többet érte?«

Hiába könyörgött, szitkozódott Barkó uram, nem használt semmit. Eladták bizony a csikót. A földesur vette meg potom száz pengőért, pedig megért vagy három annyit. De hát hiába, így van ez rendjén.

Barkó uram megkapta a pénzt, a mi megmaradt az adóból s aztán bucsut vettek tőle. A földesur még visszaszólt, hogy megveszi a másik csikót is, ha eladó. Ad érte kétszáz forintot.

— Nem eladó biz az, jó uram. Lesz annak még párja, visszakerül még az én csikóm az urtól, ha addig élek is.

Persze, hogy mosolygott a földesur erre

tartsák s adott véleményüket se kössék a laikus publikum orrára. Így történt aztán, hogy a kereskedelmi és iparkamarák ezt az országos fontosságú, közérdekű kérdést zárt ajtók mögött tárgyalták s még a közvetlenül érdekelt iparos és kereskedői világ zöme sem értesülhetett a felterjesztett vélemények tartalma felől.

A kormánynak tehát most már nemcsak a saját adatai álltak rendelkezésére, hanem a kezében vannak a megkeresett testületek szakvéleményei is, de hát még ez sem elég, mert ha ezek alapján most már hozzálátnának az autonóm vámtarifa kidolgozásához, az még talán idejére el is találna készülni, pedig nem ez a valódi cél, hanem csak az, hogy kimutathassák, hogy dolgoztak a kérdés megoldásán.

Most hát a pénzügyminiszter július 14-ére ugyanazokat a testületeket, a melyeknek írásbeli véleményei már a kezében vannak, szaktanácskozásra hívja egybe, de ez elé a tanácskozmány elé sem lép kész tarifajavaslat, a mit pedig a gyűjtött adatok s felterjesztett írásbeli vélemények alapján már elkészíthetett volna, hanem ismét csak általános elvek megbeszélését tűzte napirendre. Persze ez megint csak az érdemleges munka elodázását jelenti, de ha a tarifa-javaslat nem készül el idejére, azért ugyan senki se vádolja a pénzügyminisztert, mikor az még a vakációját is feláldozza, hogy szaktanácskozmányt tartva közelebb vigye a kérdést a megoldás felé.

Hogy ez a megoldás miben fog állni, annak megjövendöléséhez nem kell valami különös jóstehetség. Ausztria alkotmányos képviselőjével nem fog sikerülni a kiegyezés, mert bármennyire röpitse is a békegalambokat Thun gróf, a németeket meg a cseheket egy kalap alá ő sem fogja hozhatni; de ha ezt a csodát meg is csinálhatná, annak a fegyverbarátságának az első következménye a magyar kiegyezés-

a nagyhangu beszédre. Pedig kár volt mosolyogni, mert biz beváltotta szavát Barkó uram . . .

II.

A falu csöndjét kocsik zörgése, hangos kiáltások, nótázások zavarják meg. Hosszu kocsisor vonul végig az utcán. Felpántlikázott lovak fickándoznak a kocsik előtt s jókedvű, bortól égő arcu emberek kurjongatnak nagyokat az állam költségén.

Mert hát tudnivaló, hogy követválasztás ideje vagy, hát innen datálódik a nagy dinom-dánom.

A kocsik a nagy korcsma köré gyűlnek. Ott aztán leköszölődnek a nagyhangú kortesek s kínálják boldog-boldogtalannak a hegy levét, mely ott piroslik a pintesekben.

A falubéli parasztok körül állják őket s nem igen kínáltatják magukat.

Barkó gazda is ott van köztük. De biz ő nem iszik. Előbb tudni akarja, hogy ki fiálánya fizeti az italt.

Elő is áll ám egy kaputos ember s ékes szavakban adja elő, hogy ők a földesur emberei. A földesur lesz a követjük s ők abban a járatban vannak, hogy az ittenieket is megnyerjük az ügynek.

Barkó uram csak hallgatta és nagyokat bölíngatott. Mikor aztán a »szónok« végére járt a beszédnek, akkor Barkó uram vette át a szót. A falubelieinek beszélt,

— Atyámfiai! És csak a'mondó vagyok,

nek együttes erővel való visszavetése lenne.

Alkotmányos uton a közösség fentartása nem sikerülvén, újra a már kipróbált 14. §-hoz fognak fordulni s a mi törvényhozásunkkal együtt ismét provizoriumot csinálnak; az autonóm vámtarifa aktái pedig, az összes véleményekkel és szaktanácskozmányi jegyzőkönyvekkel együtt elhelyeztetnek a pénzügyminisztérium levéltárába: talán jó még idő a jövő századokban, a mikor azok felhasználhatók lesznek.

Huszonöt éves évforduló.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. július 4.

A pécsi önkéntes tűzoltó egyesület a folyó évvel huszonötödik évfordulóját ünnepelte annak, hogy mint önálló egyesület, saját zászlója alatt munkálkodik folytonosan a közérdek megóvásán, megvédelmezi iparkodván minden polgártársa vagyonát az elemi csapások egyik legfélelmesebbike, a tűz ellen. Hogy az elmúlt huszonöt év alatt mennyire kitűnt ezen egyesületnek életrevalósága, közhasznu munkálkodása, az legjobban látszik abból, hogy tagjai, vezető férfiai között ott láthatók a város legintelligensebb polgárai, hogy ugy a többi egyesületek, mint az összes lakosság egyenként véve is a legnagyobb elismeréssel viseltetnek iránta és felhasználnak minden alkalmat arra, hogy ennek tettek által is bizonyosságát adják.

A vasárnapra tervezett ünnepélyre is, mondhatni, épen olyan várakozásteljesen készült az egész város, mint maguk a tűzoltók, a kik pedig már hosszabb idő óta ugy el voltak foglalva az ünnepély elkészítésével, hogy szinte bámulatra méltó volt az az életkedv, frissesség, mely a legutóbbi napon is jellemezte minden mutatóványukat, az az előzékenység, iparkodás, a melylyel vendégeik mulattatására minden lehetőt elkövettek.

Pedig ők már szombaton este is el voltak foglalva és pedig első sorban

hogy senki se kösse le magát előre, hogy tudniillik kire szavazzon. Várjunk még egy ideig és majd előbb kiokoskodjuk a helyzetet.

Helyeselték Barkó uram beszédét. Hanem a korteseknek bizony nem tetszett ez a beszéd. Megéreztek, hogy kutya van a kertben. Tudták, hogy Barkó uramnak nagy szava van a faluban, s ahogy ő indul, úgy mennek utána a többiek is.

Siettek is ezt megjelenteni a földesurnak, ki utánuk jött a faluba, hogy kiszimatolja a hangulatot. Bizony nem tetszett a jelölt urnak a dolog. A község a legnagyobb az egész kerületben, s ha ez ellene van, akkor nagyon is kétséges a győzelem. Aztán meg az ellenjelölt is működik, még pedig erősen.

Hát hozzáfogott a hangulatkeltéshez. Elmondta, hogy ő a kormány embere, avval tart s majd meglátják, hogy milyen jó világ lesz itt, ha őt választják meg. Majd tud ő a kormány nyelvén beszélni.

Sokáig beszélt a jelölt ur. Barkó uram ott állt mellette s mikor abba hagyta a szót, odalépett a földesurhoz és csak annyit mondott:

— Vájjék egészségére, — majd meglátjuk, hogy mint lesz a dolog.

Ez persze nagyon politikai válasz volt. Se hideg, se meleg. A jelölt ur pedig szeretett volna biztosat tudni.

Odavonta maga mellé Barkó uramat s hosszasan tárgyalt vele. Ugy látszott, hogy meg is egyeztek.

a zászlóanya helyettesének fogadtatásával,

a ki a szombat esti vonattal érkezett Pécsre és elébe hat kocsival vonultak ki az önkéntes tűzoltó-egyesület parancsnokai Reeh György városi tanácsos főparancsnok vezetésével, ki pár szóval üdvözölte a zászlóanya képviselőjét, Pallavicini örgrófnét, kit láthatólag kellemesen lepelt meg az ünnepélyes fogadtatás, a mely után pécsi lakására hajtattott, a hol este kilenc órakor kellemes meglepetésben részesült

a szerenádban,

melyet a »Pécsi Dalárda« rendezett a jótekönyűságaról általánosan ismert és ennek városunk több egyesülete iránt több ízben tettekkel kifejezést is adó grófnőnek, míg a diszben kivonult tűzoltóság a lampionos környezetet képezve az éneklők között, festői képet nyújtott a szerénadot adó csoport. A szépen előadott énekek kedvesen hangzottak fel az esti csendben s a tisztelgők előtt megjelenő grófnő többszörös tetszésnyilvánításokkal fejezte ki köszönetét a nyújtott élvezetért. Majd a tűzoltó egyesületnek és a dalárdának három-három tagját fogadta Reeh György, Oberhammer Antal, Rueprech Nándor és Reberics Imre, Eckhardt Antal és Hoffer Károly személyében, a midőn Reeh György lelkes szavakkal üdvözölte a grófnőt, köszönetét fejezvé ki a pécsi önkéntes tűzoltó-egyesület iránt tanúsított jóindulatáért.

A vásártéren.

Vasárnap reggel már hét órakor kivonult az önkéntes tűzoltó-egyesület, a Zsolnaggyári és bányatelepi tűzoltóság a vásártérré, hol négy sátor volt felállítva, melyek egyikében a mise tartatott meg, azzal szemben a zászlóanya számára volt felállítva egy sátor, míg a másik kettőben díszes hölgyközönség és az előkelő vendégek foglaltak helyet. Háromnegyed nyolckor megjelent dr. Fejérváry Imre báró főispán, kevéssel azután a zászlóanyát képviselő örgróf Pallavicini Edéné leányával, kiknek gyönyörű virágcsokrokat nyújtottak át a katonazenekar hangjai mellett történő ünnepélyes fogadtatáskor.

A teret óriási közönség töltötte be és a jelenlevők között képviselve volt Pécsnek minden társadalmi osztályhoz tartozó lakossága, a legkisebbtől a legelőkelőbbig. Ott voltak: Sável Kálmán törvényszéki elnök, Balogh István kir. táblai tanácselnök, Trixler Károly alispán, Majorossy Imre polgármester, Zsolnay

A jelölt ur megígérte, hogy kifizeti a polgárok hátralévő adóját, Barkó uramnak meg visszavezetteti a csikáját a másik mellé.

Tetszett a szó Barkó uramnak. Mosolygott, mikor a földesur szép csomó bankót adott neki s még jobban megjött a kedve, mikor virradóra ott volt a szép csikaja is az istállóban a párja mellett.

A többi parasztnak nem tetszett a dolog. Szinte röstelték, hogy Barkó uram megvesztegetti magát. Észrevette az elégtelenséget Barkó gazda is és épen azért, mikor a kortesek már távoztak s tiszta lett a levegő, a falu kolomposait összehívta s ilyenforma beszédet intézett hozzájuk:

— Hát látják atyámfiai, milyen a világ. A földesur kifizette az adónkat, visszaadta a csikómat (tudtam én ezt előre) csak hogy reá szavazzunk. Hát én úgy félig-meddig megígértem neki, csak hogy lerázhassam a nyakamról. De hát nem oda Buda! Ha mi őt választjuk meg, akkor első gondja lesz az, hogy mi utonmódon hajtassa be rajtunk azt a pénzt, a mit kiadott. Mi isszuk meg a levét ennek. Nem szeretem én azt a vendéget, ki hangos szóval ígér mindent. Meg aztán ugy-e most hogy szórják a pénzt, mikor aztán egypár forint adóhátralékunk van, akkor meg gyűnnek a nyakunkra licitálni. Nem igazság ez, atyámfiai. Hát én csak a'mondó volnék, hogy ebből a pénzből fizessük ki szépen az adónkat s ha szavazásra kerül a sor, akkor szavazzunk szé-

Vilmos gyáros, Ternovszky Alajos h. pénzügyigazgató, Opris Péter posta és távirada igazgató, Hanny Gábor és Pozsgay József kanonokok, Incédy Dénes főgimn. igazgató, Bogyay Vince csendőrszázados és Zurna Károly tábornok az összes törzstisztek társaságában.

A táborigazgató *Magenheim* József belvárosi plebános tartotta, a katonazenekar kíséretével, majd a Polgári Daloskör énekelte Hoffer Károly királyhymnusát.

A mise befejezte után *Magenheim* József plebános egy hosszabb beszédet mondott, melyben szemléltetőleg ecsetelte az ünneplő testület közhasznú tevékenységét és annak felvirágoztatását kérte az egek urától.

Ezután az egyesület részére ajándékozott zászlószalagokat erősítették fel a zászlóra és pedig a zászlóanya által felajánlottat ögróf *Pallavicini* Edéné, Zsolnay Vilmos gyáros a saját ajándékát, a városét Majorossy Imre polgármester és a Polgári Daloskörét Körösz-tős József, minden egyes szalag feltűzését néhány szóból álló jelmonddal kísérve.

A pécsi önkéntes tűzoltó-egyesület és a Zsolnay-gyári tűzoltóság tagjai lévén az országos tűzoltó-szövetségnek, mely a kebelébe tartozó egyesületeknek öt és tíz éven át működő tagjainak megjutalmazására érmekeket küldött le, ezen érmekek ünnepélyes kiosztására is a jelen ünnepély szolgált jó alkalmul, a midőn az érmekeket az önkéntes tűzoltó-egyesület tagjainak mellé Majorossy Imre polgármester, a Zsolnay-gyári tűzoltókéra pedig Zsolnay Vilmos gyáros tűzte fel. Az előbbieket tizen, az utóbbiak közül tizenketten kaptak érmekeket, öt évi tagságot jutalmazó érmet kapott Reeh György főparancsnok is.

Most Reeh György főparancsnok élére állott a tűzoltóságnak és a százötven emberből álló diszbe öltözött csapat, hat szerkocsival és a testületileg jelenlevő dalárda, daloskör, veterán-, hadastyán- és pincéregylet tagjai tisztelegve vonultak fel a zászlóanya helyettese, a főispán és a jelenlevő vendégek előtt, a katonazenekar által játszott induló hangjai mellett. Minden jelenlevő egyesület külön-külön csoportban követte egymást a felvonulásban, részben a saját zászlójuk alatt, melyet a pincér-egylet előtt két csinos leány, *Szabó* Terus és *Hoff* Erzsike vittek.

Ezzel véget ért a vásártéri ünnepély, melyről a vendégek a legkellemesebb hangulatban oszlottak el, míg a tűzoltóság a tornacsarnokba vonult, hol villásreggeli és sör volt számukra előkészítve.

pen a másik urra, ki nem ígér olyan sokat, meg aztán nem is a kormány embere. Ugyis sok bajunk volt már evvel a földesurral, hát legalább mi is megtréfáljuk egy kicsit.

Tetszett a beszéd az atyafiaknak. Ugy tettek, amint mondták.

Mikor szavazásra került a sor, a kormány jelöltje, a földesur csak ámult-bámult, mikor látta, hogy Barkó uraimék a másik jelöltre szavaznak. Alig akart hinni a saját szemeknek.

Barkó uram is észrevette a földesur meglepetését. Odasomfordált hozzá s nagy tisztességtudással levette kalapját és úgy beszélt a földesurhoz.

— A falubéliek köszönik alássan a nagyságos ur jószágát. Már kifizették az adójukat mind, szavaznak is már erősen. Én is köszönöm a csikót, tudtam, meg is mondtam előre, hogy visszakerül az még hozzám. — Isten maradjon velünk.

A földesur válaszát nem várta be Barkó uram. Sietett el onnét s a saját falujában várta be a választás eredményét. A kormánypárt jelöltje csúfosan elbukott.

Senki sem örült ennek jobban Barkó uramnál. Megelégedett mosolylyal dörmögte a bajusza között:

— Ezt hát jól csináltuk. A csikó is megkerült, az adó is megvan és még sem lett jobbparti követünk. Eljen a balpárt!

Deér.

Mulatság Abbáziában.

Délután három órakor már ismét együtt voltak a tűzoltók és trombita s dobszó, valamint a Zsolnay gyári zenekar játéka mellett vonultak ki Abbáziába, hol a nagy étterem és az az előtt levő kerti helyiség feldiszipítésén már régóta fáradtak az ünnepély rendezői és e fáradságnak eredménye lépten-nyomon tapasztalható is volt.

Zászlókkal, színes lámpionokkal volt feldiszipítve az egész helyiség a lehető legizlésebben és egyes sátrakban Paprika Jancsi színház, állatsereglet, varázsmalom stb. voltak előkészítve, a melyek mindenkinek megismerésére alig nyert időt a közönség, mert időközben a Daloskör adott elő énekszámokat, majd a torna-egyesület tagjai mutattak be bámulatra méltó erőmutatványokat, úgy, hogy az egymástól alig férő közönség folyton új és új látni és hallani valóra talált és így gyorsan tüntek el az órák egymásután.

És még ezeken kívül a sok confetti és serpentinárus szép leányokat ugyancsak keresték a vásárlók és hihetetlen mennyiségűt elhajigáltak egymásra a papirpelyhekből, szalagokból, úgy, hogy egy-egy jól megdobált szép leány vagy asszony menekülni is alig tudott azoknak reá hulló záporától.

Közben nagyobb, papirból készült léghajókat bocsátottak fel a magasba, melyeknek gyors emelkedését és szeszélyes légi útját szintén sokan szemlélték figyelemmel, sőt a legutolsó még különös látványosságul is szolgált, a mennyiben a villanyvezeték egyik oszlopába akadva meggyuladt és elégett a magasban, míg a belsejébe tett lámpa lezuhant, de szerencsére semmi bajt sem okozott.

Igy telt el szinte észrevétlenül a délután és midőn az est bekövetkezett és a teremben megkezdődött a katonazenekar hangjai mellett a tánc, még együtt volt az egész vendégsereg, sőt estefelé is folyton érkeztek új vendégek.

Estefelé érkeztek ki Abbáziába a zászlóanya helyettese és dr. *Fejérváry* Imre báró főispán, kiket Reeh György főparancsnok kalauzolt a sok látnivaló között s ők is jókedvűen mulattak a sok furcsaságon, valamint a sürgő-forgó, életkedvtől duzzadó és pezsgő sokaság változatos képe is kellemes látvány volt előttük és hogy jól mulattak, azt legjobban bizonyítja az, hogy a főispán egészen tizenegy óráig kinn volt a mulatságon.

De jól mulatott azon mindenki és megtalálta saját körét minden, a legellentétebb társadalmi osztályu egyén is. A tűzoltóság iránti rokonszenv kimutatására összegyűlt ott a városnak apraja-nagyja, szegénye és legelőkelőbbje és midőn már a késő éjjeli órákban kisebb-nagyobb csoportokban hazafelé indultak a vendégek, mindnyájan egy kellemesen töltött est emlékéért vitték magukkal, de kellemes lehetett e nap a tűzoltóságra is, mert az egész ünnepség lefolyása alatt meggyőződhetek arról, hogy az ő önzetlen fáradozásuk elérte a legszebb eredményt, mert általa megnyerték polgártársaiknak osztatlan szeretetét és becsülését.

H i r e k.

Pécs, 1898. július 4.

Hölgyvigéc.

A bicikli korát éljük.

Nemsokára le kell szedni a vasuti átjáróknál a jelző táblákat, hogy — »Vigyázz, ha jön a vonat« és helyükbe másikat tenni ezzel a fölirással:

»Vigyázz vonat, ha jön a bicikli.«

Ma minden bicikli. A fiskális biciklin adja be a keresetet, a bíró biciklin hoz ítéletet, az irattárnok biciklin adja ki az iratokat a végrehajtónak, a végrehajtó biciklin tűzi ki az árverést és az alperes biciklin vágódik plüre.

Az orvost biciklin hívják a beteghez, a receptet biciklin viszik a patikába, a patikus biciklin küldi haza a gyógyszert, s a beteg biciklin veszi be, a lelke biciklin megy a menyországba vagy pokolba és a halott biciklin megy ki a temetőbe.

Természetesen a hölgyek is sietnek biciklizni.

Eddig a vigécek kara ment volt a női beavatkozástól és most uramfia, megjelent az első hölgyvigéc.

Különös egy helyzetbe jut az ember hölgyvigéccel szemben.

A him vigécet egyszerűen kikergetjük és ő ezt nem is veszi már zokon.

De a hölgyvigéc az már más. Én a következőképpen jártam el vele.

Igy üdvözöltem.

— Még nem tudom bájos idegen, hogy Angyalnak vagy Nagysádnak szólítsam-e?

— Én Singer és Wolfner vagyok.

— Ah! hogy énekes, azt elhiszem, de hogy farkas is legyen, azt merem tagadni.

— Nagyon szép áruim vannak!

— Azt sejtem!

— Károlyi biblia . . .

— Tehát kegyed a bibliás asszony? Parancsoljon helyet foglalni! Zsuzska hozzon két fagyaltot és 10 süteményt.

— Ön nagyon előzékeny!

— Hölgyekkel szemben velem született betegség.

— Részletfizetésre is lehet!

— Lássá nagysád, ez pompás idea, mindenütt van már részletfizetés, csak e téren hiányzott még, kegyed tehát uttörő munkát végez.

— Önnek kell az uttörőnek lenni, mint hirlapírónak és a munkámban segítségemre lenni.

— Kérem ezer örömmel, tegye le a felöltőjét és érezze magát otthonosan, szemében látom égni az égi lángot, forró ajakának egy érintése kicsal belőlem két részletet.

— Menjen maga tolakodó, én védtelen nő vagyok, vegyen Aranyt, Mikszáthot vagy Jókait, de nekem itt ne kurizáljon!

— Tehát kegyed könyvben utazik, ez elszomorít, de legyen szerencsém holnap és akkor megcsináljuk a kötést.

— Jó kérem, hat órakor itt leszek.

Most ezer kétség közt írom e sorokat, ha vajjon Singer és Wolfner megjelenik-e a mondott időben? Mert én érzem, hogy sluszsztot kell kötnöm ezzel a bájos vigéccel.

J . . . ő.

Napirend 1898. július 5-én.

Naptár: kedd, jul. 5. Róm. kath.: Metod. — Prot.: Cirill. — Görög-kel.: (jun. 23.) Agrippina. — Zsidó: Thamusz. 15. — Nap két 3 óra 54 perckor; nyugszik 7 óra 42 perckor. — Hold két 8 óra 52 perckor este; nyugszik 5 óra 51 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 25 Celsius fok meleg; légnymomás 756. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, enyhe idő, helyenként csapadék várható.

Katonai utóállítás a Scholtz-sörházban d. e. 8 órakor.

Megyei állandó választmány közigazgatási szakosztályának ülése d. u. 3 órakor.

— (A püspök üdvözlése.) A »Szegzárdvidéki róm. kath. tanító-egyesület« most megtartott közgyűléséből kifolyólag feliratilag üdvözölte *Hetyey* Sámuel megyéspüspököt. Az üdvözlő feliratban, mint új főpásztorukat és mint egyleti védnöküket üdvözlük a tanítók a püspököt, Isten áldását kérve működésére. Az üdvözlő feliratot az egyesület nevében *Zányi* György faddi plebános, elnök írta alá.

— (Ülések a vármegyeházán.) Megyénk állandó választmányának közigazgatási szakosztálya a megyebizottsági tagválasztó kerületek beosztására vonatkozó szabályrendelet életbeléptetése tárgyában holnap (kedden) délután három órakor ülést tart. A tisztí nyugdíjválasztmány szerdán délelőtt 8 órakor

az állandó választmány pedig 9 óraker tartja ülését. Végül a számonkérésék folyó hó 10-én délelőtt 10 óraker, a közigazgatási bizottság pedig folyó hó 12-én délelőtt 9 óraker tart ülését.

— **(Pályázat.)** A pécsi kir. járásbírósnál egy 1100 frt évi fizetéssel és 280 frt lakpénzzel javadalmazott albirói állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be *Sávell* Kálmán kir. törvényszéki elnökhöz.

— **(Uradaimi kinevezés.)** *Zettl* Antal uradalmi tisztet Schaumburg Lippe herceg a dárdai számtartó-hivatalhoz I. osztályu assistenssé nevezte ki.

(Gólya az utcán.) A gólya, a mit legujabban Schenk professzor akart kormányozhatóvá tenni, kifogyhatatlan a meglepetésekben. Nemcsak, hogy fiut visz azoknak, a kik leányt várnak és megfordítva, — hanem megcselekszi azt is, hogy akkor jelenik meg, mikor nem is várják. Így tett tegnap késő este is egy *Balogh* Juliánna nevű leányzóval, a ki javában mulatott a lövészkerben egész este. Juliánna leányasszony táncolt, táncolt s egyszerre csak rosszul lett. Elvonult az árnyas kert fái alá, majd sietve ment volna haza. De a kapu előtt, az utcán, erőtlenséggel esett össze s elalélt. Ezt az alélságát használta fel gólya mama s melléje lopott egy síró-rívó apró porontyot, egy egészséges leánygyermeket. Gólya mama e legujabb stiklijének bámulására aztán összesereglett az utca népe s valaki a rendőrséget is értesítvén a dolgról, *Kovács* Antal rendőrbiztos kiment a helyszínére és az ujdonsült anyát csecsemőjével együtt beszállította apolás végett a városi közkórházba.

— **(Abaligeti kirándulás.)** A »Pécsi tanító-egylet« és »Pécsvidéki tanító-egyesület« tagjai szombaton Abaligetre rándultak. A kirándulók, összesen 18-an, a sétatérrel reggel $\frac{3}{4}$ óraker indultak és a Remeteréten tartott félóraker pihenés és reggelizés után $\frac{3}{4}$ óraker érkeztek Abaligetre, hol *Uj János* tanító fogadta őket, ki a barlangban való kaulazolást is magára vállalta. Délben *Petrovics* Ferenc vendéglőjében társas ebéd volt, melyre *Uj János* tanítót is meghívták a kirándulók. A kedélyesen eltöltött nap után tanítóink a 8 óraker gyorsvonattal érkeztek vissza Pécsre. *Uj János* tanító urnak az egyesületek érdekében tett szolgálataiért a kirándulók ez uton is hálás köszönetet mondanak.

— **(Munkások mulatsága.)** A vasasbányatelepi daloskör f. hó 10-én nyári mulatságot rendez. Belépti díj 30 krajcár. A somogy-bányatelepi munkások szintén f. hó 10-én rendeznek mulatságot Somogy község Csobánya-erdejében. Belépti díj e mulatságra is 30 krajcár.

— **(Megyei tisztviselők mozgalm.)** Megyénk tisztikara, segéd- és kezelő személyzete ma délelőtt 10 óraker értekezletet tartott a vármegyeház közgyűlési nagytermében. Az értekezlet tárgyalta Győr-vármegye tisztikarának a tisztviselői javadalmazások elégtelensége folytán országos mozgalom megindítása iránti átiratát s egyéb, a tisztviselői fizetés-rendezés iránti mozgalom keretébe eső ügyeket s elhatározta, hogy a Győr-vármegye által megindított mozgalomhoz csatlakozik.

(Adózók figyelmébe.) A városi Tanács közzé teszi, hogy az általános jövedelmi pótdóljástromok, az érvényesítési záradékkal ellátatván, folyó hó 8-ig közszemlére a pénztári hivatalban kitétettek, a hol is az érdeklődők által betekintheők.

— **(Katonai hir.)** *Csillag* Endre, pécsi 19-ik honvéddalozgezredbeli volt egyéves önkéntes, tartalékos hadapródtiszt helyettesé nevezetett ki.

— **(A tegnapi holdfogyatkozás.)** A tegnapi holdfogyatkozást Pécsen is lehetett látni. Akadt is sok nézője az érdekes égi tűneménynek, mely kilenc óra előtt kezdődött és feltizénkét óraker ért véget. A legnagyobb

elsötétedés fél tizenegy óraker volt, mikor a holdnak csak egy csekély kis karimája látszott délnyugaton, a többi pedig a föld árnyéka egészen eltakarta. E részleges holdfogyatkozás kivül a folyó hónapban egy gyűrűs napfogyatkozás is lesz, folyó hó 18-án, melyet azonban Európában nem lehet látni.

— **(A medvetáncoltatók rendszabályozása.)** Sok bajt okoztak a megyénk Liptód községében ideiglenesen letelepedett medvetáncoltatók, mert ragadozó állataik folyton veszélyeztették az élet és testi épség biztonságát. A mohácsi járás főszolgabírája, hogy a járás tőlük megszabaduljon, egyrészt a kihágási eljárást indította meg ellenök, másrészt a jövőre nézve mihez tartás végett fölterjesztést intézett a főispánhoz. A kihágási eljárás maga is eredményes volt, mert a medvetáncoltatók eltávoztak a vidékről. A főszolgabírói, illetve ennek alapján a főispán által a követendő rendőrhatalósági eljárás kérdésében a belügyminiszterhez tett fölterjesztésre pedig a napokban érkezett meg a válasz. E szerint a medvehajcsárok az 1872. dec. 28-án 40.847. sz. a. kiadott belügyminiszteri körrendelet értelmében már a határon visszautasítandók, amennyiben pedig a határon már bejöttek volna, s az országban kóborolnának, ellenök az 1879: XL. t. c. 66. illetve 121. §-a alapján a kihágási eljárás folyamatba teendő s büntetésük kiállása után hazautasítandók; a medvék pedig az esetben, ha tulajdonosaik a kihágásban vétkeseknek találtattak, az 1879: XV. t. c. 25. §-a alapján az 1878: V. t. c. 61. §-a értelmében ítéletileg, különben pedig közigazgatásilag elkobzandók és elpusztítandók.

— **(Andrét elfogták.)** A pécsi 8-ik honvéddalozgezred szökevény számvevő őrmesterét tegnapelőtt elfogták Arad közelében, egy kis faluban. A szökevény őrmester — mint meg is irtuk — Aradi születésű és szökése után hazafelé vette útját. De vesztére, mert ott elfogták és Pécsre kísérték, hol most a katonai bíróság megindítja ellene a büntető eljárást, mert az a gyanu is van ellene, hogy a lapunkban megirt katonabeszállásolási szeldelgéseket is ő követte el.

— **(Vad ember a nádasban.)** Egy szerencsétlen elmebeteg már évekkal ezelőtt eltűnt Duna-Szent-György, tolnamegyei községből. A lakosok keresték, tűvé tették érte a falut, de nem találták sehhol. Már-már feledésbe ment a dolog, mikor a napokban egyszerre csak hirt hallottak az eltűnt emberrel. A község határában levő nádasban látta valaki s elmondva a dolgot, egyszerre hire futott a faluban. Keresésére indultak s csakugyan ráakadtak a szerencsétlen emberre, a ki ugyszólván teljesen vaddá lett a hosszú idő alatt. *Katz* Sándor mezőőr kihozta rejtekeiből az emberi formáját teljesen elvesztett egyént s bámulatára sietett az egész falu. Egészen meztelenül, lesóványodva állt előttük a félvad ember s bambán nézett a semmiségbe. Beszélni is elfelejtett s nevére nézve fölvilágosítást nem tudott adni. Gyökerekkel, vízi szárnyasokkal s tojással élt a hosszú időn keresztül. Révedező tekintetéből látszik, hogy eszét teljesen elveszítette. A szánalmas teremtetést most bevitték a szegzárdi tébolydába. Mintegy megisméltődése ez az eset a *Hanyik* Istók esetének, a kit szintén ilyen félvad állapotban találtak pár év előtt az ecsedi lópban. Az is belevette magát az iszapba, gyökerekkel táplálkozott s ujjai között uszóhártyák nőttek. E csodálatos alakot bevitték gróf *Eszterházi* birtokára, egyideig ott élt, majd pedig hirtelen nyomaveszett, eltűnt.

— **(Nyári jóslatok.)** Legujabb jóslataiban Falb Rudolf próféta azt jövendőli nekünk, hogy az idei nyár nagyon esős lesz gyakori felhős szakadásokkal és árvizekkel. Ha az mind beteljesül, amit Falb ezuttal kilátásba helyez, akkor a nyaralás fölösleges. Így a f. hónap nemcsak viharban és esőben fog bővelkedni, de meglehetősen hűvös eső lesz, a he-

gyes vidékeken pedig hóeséssel vagy viharokkal és földrengéssel fog kedveskedni. Augusztus első harmadában Falb szerint viharosnak második harmadában pedig nagyon hűvösnek ígérkezik nagy, országos esővel, melyet nagy zivatarok fognak fölvaltani. Augusztus utolsó harmada eleinte hideg, később nagyon is meleg lesz. Azután megint országos eső lesz, melyre zivatarok következnek, az Alpe-seken hóeséssel. Augusztus 31-ike elsőrendű kritikus nap lesz. A szeptember olyan esős lesz, hogy alig lesz részünk egy kis napsütésben, októbernek pedig csak az első fele lesz száraz, míg a második fele nagyon sok esőt és árvizet hoz.

— **(Összeesett az utcán.)** Ma délen a buza-téren a *Gyimóthy*-féle kereskedés sarkán egy asszony aléltan összeesett, úgy, hogy be kellett szállítani a kórházba. Odabenn mikor magához tért, megállapították, hogy beteges, gyengélkedő s a nagy fáradtság miatt gyengült el annyira, hogy összeesett. *Domikus* Katalinnak hívják s Magyarpeterdre való. Most a kórházban van apolás alatt.

— **(Nemzeti Szövetség Déván.)** Az Országos Nemzeti Szövetség folyó hó 10-én tartja alakulását Déván. Az alakuló közgyűlés tárgysora: 1. elnöki megnyitó. 2. Az Országos Nemzeti szövetség képviselőjének üdvözlése. 3. Dr. *Hercegh* Mihály, a budapesti magy. kir. tudomány egyetem volt rectora és az O. N. Sz. elnökének alkalmi beszéde. 4. Az O. N. Sz. céljainak ismertetése a központi ügyvezető igazgatóság megbízottja részéről. 5. Elnök és tisztviselők, valamint az igazgató választmány megválasztása, s a megalakulás kimondása. 6. Záró beszédek.

— **(A végzetes név.)** *Kánya* Ferenc, sepei napszámos, a nevében hordja sorsát. Valaminthogy a neve is *Kánya*, azonképen ő maga is kánya-természetű. Mint ilyen aztán nem tekinti, hogy mi a másé, hanem fogja azt és elemeli. Legujabban *Horváth* Sándor, vörösmarti lakost károsította meg, ellopván attól három forintot. Tettét most szánja-bánja, mert az kitudódott és a bíróságnak feljelentették lopás miatt.

— **(Ellopott bárány.)** *Scheib* Henrik, jakabfalui lakosnak, az udvarában a napokban tolvaj járt és az éjszaka leple alatt az ólból egy bárányt elemelt. A káros csak másnap reggel vette észre a lopást, a mikor már a tolvaj ismeretlen tájakra járt az ellopott báránnyal. Mit volt mit tenni, bejelentette a lopást a csendőrségnek s most azok keresik az eddig még ismeretlen tolvajt.

— **(Megugrott zsebtolvaj.)** *Herda* Kálmán, budapesti fuvaros lent járt *Hercegszöllő*sön. Ott a kocsmában mellé létközött *Boldog* János, tolnamegyei, madocsai illetőségű csavargó és a zsebéből kiemelte zseboráját. Már el akart a prédával illanni, mikor a káros észrevette a lopást és többek segítségével megmotozván a zsebtolvajt, nála az órát meg is találta s elvette tőle. Boldogot erre át akarták adni a községi előljárásságnak, de a zsebtolvaj egy alkalmas pillanatban megugrott s nem is tudták többé elfogni. Most folyik a nyomozás utána.

— **(Az ember próbál.)** Ezt tartotta *Boskovits* János, baáni napszámos ember és megpróbált — lopni. Első ízben sikerült ez neki, sőt másodikban s még harmadikban is. Mikor azonban negyedikben *Gróf* Adolf, baáni lakos ablakán keresztül annak szobájába hatolt s onnan egy csomó ruhaneműt ellopott, rajtakapták és jól elverték. A pörüljárt tolvaj most a bíróság börtönében ül.

— **(Nyári meleg és üres has.)** Hát bizony ez a kettő nem igen fér össze. Ezt tarthatták azok a betörő jómadarak is, a kik a napokban *Bájer* József dunaszekcsői kocsmáros kamráját kifosztották s onnan 34 frt értékű sertéshúst elvittek. Hogy kik voltak, még nem sikerült apuhatolni.

— **(Felakasztotta magát.)** Siklóson öngyilkos lett *Dani János*, ottani tehetős földműves. Özvegye és árvája siratja az életunt embert, a ki háza padlásán felakasztotta magát. Hogy mi vitte az öngyilkosságra, nem tudják, de bizonyára pillanatnyi elmezavarban követte el végzetes tettét.

— **(Házi szarka.)** *Valdinger János* a szakcsi majorban szolgált *Kohn Gyulánál*, mint béres. Ilyen minőségben bejáratos volt a magtárba s ezt arra használta fel, hogy a magtárból lassankint nagyobb mennyiségben gabonát lopott. Mikor azonban az utolsó lopást el akarta követni a napokban, rajtakapták és átadták a csendőrségnek. Azok előtt beismerte, hogy rendszeresen lopta a gazdáját, a miért most a bíróság végez vele.

— **(Ellopott pénz.)** Az éjjel *György-utca 21. szám. alá*, egy ott lakó özvegyasszony szobájába behatolt valami ismeretlen tettes és a szekrényéből tíz forintot ellopott. A tolvaj az ablakot törte be és azon át mászott be a lakásba, a hol a be nem zárt szekrényt felkutatván, az abban talált tízforintost elemelte. A meglopott asszony ma bejelentette kárát a rendőrségnél s ott megindult a nyomozás a tolvaj után.

— **(Ülés a városházán.)** A temetőrendezési bizottság ma délután 3 órakor ülést tartott a városháza tanácstermében. Az ülésen a folyó temetőrendezési ügyeket intézték el.

— **(Megvert asszony.)** Szajkon nem a legjobb egyetértésben élt *Schmidt Antalné* a férjével. Folyton civakodott vele, a minek aztán most az lett a vége, hogy a férjet a végsőre ragadta elkeseredése. Az asszonyra kezet emelt és azt úgy megverte, hogy a szomszédok véresen tudták csak kivenni a kezei közül; a megvert asszony panaszt tett férje ellen a bíróságnál.

— **(Nagy lopás.)** Csarnótán nagy betörést követtek el eddig még ismeretlen tettesek. *Szücs János* ottani lakos házába törtek be éjnek idején és másfélszáz forint készpénzt meg hetvenforint értékű ruhát elloptak. A betörést egész nyugodtan követhették el, mert a házbeliek nem voltak otthon; mire pedig haza mentek, akkor már a betörők elvégezték a munkát és régen odább álltak. Most folyik utánuk a nyomozás.

— **(Tartóztassanak le, mert agyonütöttem a feleségemet.)** — Ezzel a kijelentéssel állított be *Vucsenovits István*, báttaszéki szerb, a szegzárdi csendőrséghez. A szerencsétlen embert ugyanis a felesége megcsalta és hűtlenül elhagyta, hogy egy vincellérral élhesse világát. *Vucsenovits* ezért boszut forralt a gonosz asszony ellen és a napokban a *Jegenyész-pusztán* meglesvén, addig ütötte, míg csak mozogni látta. Ezután megugrott s azt hitte, hogy kioltotta felesége életét. Az asszony azonban csak elalélt, de nem halt meg, a miről a csendőrség a vizsgálat során meg is győződött. A rossz szándéku embert mégis letartóztatták és átadták a bíróságnak.

— **(Eifogott betörő.)** Kácsfalun mostanában napirenden voltak a betörések. *Dömötör János* házában követtek el először betörést, azután pedig *Szalai János* házába törtek be. Majd ilju *Molnár János* házába fosztották ki, a kinek az apjánál szintén látogatást tettek, onnan is elvivén egyetmást. A betöréseket, mint most kiderült, *Schwaber József* laskafalui illetőségű csavargó követte el, a kit a csendőrök elfogtak és átadták a bíróságnak.

Ha villamvilágítási berendezéseket olcsón, jutányosan és csinos, tartós kivitelben akarunk beszerezni magunknak, ne sajnáljunk fáradságot és tekintsük meg *Schönwald* Inre

buzgó és tevékeny helybeli kereskedőnk nagy szabású villamvilágítási cikkekben raktárát ahol mindennemű tárgyak, nevezetesen: élet nagyságu mű szobor alakok, villany avagy légszeszre berendezve, szalon, ebédlő, fali, villamvilágítási csillárok, állólámpák a leggyönyörűbb és meglepőbb kivitelben, valódi francia gyártmány, továbbá a szebbnél szebb petroleum lámpák, mindennemű kiállításban találhatók. Izzótestek és felszerelések gyári árakban számíthatnak. Mindennemű átalakítások és felszerelések a legjutányosabban eszközölhetnek.

T a n ü g y.

(A pécsi izr. hitközségi népiskola Értesítője *Klingenberg J.* igazgató szerkesztésében megjelent. A helybeli jó hírnévnek örvendő izr. népiskolának ez a XIX. tanfolyama, az iskola maga már 27 éve áll fenn. Az értesítőből a következő adatokat közöljük: A beiratkozott tanulók száma 291, ezek közül 43 vidéki. A hitközség áldozatkészségét legjobban ecseteli azon körülmény, hogy 148 tanuló egészen díjmentesen vétetett föl, 106 fizetett teljes és 38 fél tandíjat. A jelentés megemlékezik az év folyamán rendezett iskolai ünnepélyekről, melyekről annak idején referáltak. Az iskolalátogatás elég rendes volt, összes mulasztott félnapok száma 3703 félnap, tehát alig 13 félnap esik 1—1 tanulóra. A szegény gyermekek a téli hónapokban ingyen ebédet kaptak egy ilyen célra létesített tápintézetben, melynek összes költsége volt 1421 frt 89 kr. Ruhákról gondoskodtak szintén és pedig az izr. nőegylet, Alt és Böhm cég, Reiter Bernátné, Dr Fürst Gyözöné, Stern Károlyné, Rothmüller Károlyné, j. Engel Adolf és fiai, j. Engel Robert főrealiskolai tanuló né hány

fiunak a tankönyveket fizette. Az iskola költsége 11541 frt 82 krt tett ki, melyhez a hitközség 6655 frt 92 krral járult. Az értesítő ezután még a teljes részletes tantervet foglalja magában. Az egyetlen statisztikai táblázatból megtudjuk, hogy a 291 beírt tanuló közül 11 kimaradt és 1 elhalálozott. Kitűnő volt 59, tehát 21%, jeles 51, I. rendű 151, II. rendű, illetve megbukott 18, tehát csak 6%; feltűnő, hogy a leányok száma sokkal kisebb a fiukénál, ugyanis 127 leányka 164 fiuval szemben. Ez bizonyosan azért van, mert a leányoknál nem igen fektetnek a szülők annyira súlyt a felekezeti tanításra, mert hiszen általánosan elfogadott igazság, hogy sok a leány. Ezen intézetben, melyet a pécsi hitközség nagy áldozatkészséggel tart fenn, 8 tanító működik, köztük *Klingenberg* Jakab, az intézet tapintatos és céltudatos vezetője már egy negyed évszázad óta, egy másik derék tanító, *Strauszer* Henrik már 27 éve szolgálja a hitközség e jóhírű intézményét. Nagyon jól esik városunknak izr. polgártársainknak áldozatkészsége, mert ezáltal városunkat fölmentik attól, hogy 300 gyermek tanításáról gondoskodják. De különösnek találjuk, hogy a városi iskolaszék ezen intézet évről-évre vizsgálatánál nem képviseltette magát, mert annyi tény, hogy ezen intézet megérdemli az általános elismerést és nem szolgált arra, hogy mérvadó körökben egészen mellőztessék. Pénzbeli jutalmakat vagy könyveket kaptak *Grün* Ede IV. oszt. tanuló, ki az évről-évre ünnepélyen egy igen kedves beszédet tartott, elbucszván tanítójától, *Steiner* Rezső IV., *Szántó* László III. o., *Hirschler* Poldina IV. o., *Vidor* József. I. o. Kitűnők még: *Fodor* Imre, *Fuchs* Manó, *Gullmann* Ernő, *Kann* Emil, *Kollin* Fülöp, *Krausz* Andor, *Krausz* Alfréd, *Pollák* Nándor, *Stern* Alfréd, *Weisz* Sándor; *Brodmann* Sári, *Hirschfeld* Irén, *Klein* Elza, *Marcali* Józsa,

Rosenberg Irma, *Schreiber* Margit. II. osztály: *Blau* Sándor, *Fischer* Simon, *Fürst* Andor, *Márkus* Leo, *Neumann* Pál, *Preusz* Jenő, *Reiter* Alfréd, *Teleki* Sándor, *Weisz* Kálmán; *Fodor* Rózi, *Fodor* Lenke, *Fuchs* Gizella, *Fürst* Erzsébet, *Leichter* Roza, *Löbl* Teréz, *Podvinec* Elza. III. osztály: *Engel* József, *Goldstein* Lajos, *Lengyel* István, *Schwarz* Béla, *Singer* Simon, *Stark* Ernő, *Szántó* László, *Wurm* Andor, *Friedmann* Kornél, *Grünbaum* Adél; *Kollin* Cecil, *Krausz* Margit, *Suya* Fáni, *Wein* Stefánia. IV. osztály: *Engel* Bertalan, *Krausz* Béla, *Rothmüller* Miksa, *Spitzer* Dezső, *Fuchs* Lina, *Kann* Lenke, *Löwy* Marianna és *Schön* Valéria. A jelentésben vannak meg a hittani tantervek a más iskolákba járó izr. tanulókról, kiket dr. *Perls* Ármin főrabbi, *Weisz* Gábor hitk. titkár és a tanítók tanítottak. Összesen 465-en voltak és pedig a reáliskolában 192, a gymnasiumban 10, polgári leányiskola 125, belvárosi fiúiskola 29, leányiskola 12, szigeti külvárosi iskola 18, ágostontéri 7, vámház-utcai 7, alsófoku kereskedelmi iskola 39, ipariskola 23, zárdaiskola 3. Föl nincsenek itt véve a felső kereskedelmi iskolába járó 47 és a polgári fiúiskolába járó 16 izr. tanuló. A jelentés végén van még a jövő tanévre vonatkozó értesítés, melyet annak idején le fognak nyomtatni.

(**Polgári iskolai tanárok gyűlése.**) Az ország minden vidékéről összegyűltek tegnap Budapestre a polgári iskolai tanárok, hogy ott kongresszust tartsanak. A kongresszus — melyen a vidéki küldöttek között a paksi állami polgári iskola is képviselve volt *Györffy* József által — behatóan foglalkozott a polgári iskolai tanárok ügyeivel és tárgyalásainak eredményét feliratban fogja tudatni a közoktatásügyi miniszterrel.

(**A legfiatalabb gimnázium.**) Az ország legfiatalabb gimnáziuma kétségen kívül

a deési m. kir. állami gimnázium, melynek első osztálya a most befejezett tanév elején nyílt meg, a második pedig a jövő tanévben és így tovább minden esztendőben egy osztály. A legfiatalabb gimnázium Értesítőjét lapunknak is megküldte *Boross* Gábor igazgató, a ki *Lu-kianos* görög íróról irt az Értesítőbe bevezető cikkelyt. Kivüle még *Widder* Bódog tanított az intézetben s négy hitoktató és egy ének-és zenetanár. Volt az intézetnek segítő-egyesülete is. A 67 tanuló közül kimaradt 6; minden tantárgyból jeles volt 2, jó 9, elégséges 26; egy tantárgyból elégtelen 8, két tantárgyból 5 s többől 11 növendék.

TÁVIRATOK.

— **Hadsereg-szaporítás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A közös hadügyminiszter már elkészítette az új véderő-javaslatot, mely szerint az eddigi *ujoncjutalék tízezer emberrel fog szaporítani.*

— **Spanyol-amerikai háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Newyorkból sürgönyzik, hogy az amerikaiak pénteken és szombaton *1200 embert vesztek;* a spanyolok ugyanannyit. — Más jelentés szerint az a hadosztály, mely *Elganeyn*ál *Lawson* tábornokkal állott szemben, halottakban, sebesültekben és foglyokban 2000 embert veszített, míg a balcentrum vesztesége 4000 ember volt. *Néhány amerikai század minden tisztjét elvesztette, több ezredes és alezredes elesett.*

Kubánál elkeseredett s eldöntetlen harc volt. Kuba még a spanyolok kezében van és dacára számbeli kisebbségüknek, a legvégsőig fognak küzdeni. *Maguk a tábornokok a legelső sorokban harcolnak.*

Washingtonból jelentik, hogy Watson tengernagy hajórajja néhány nap múlva Spanyolországba indul.

Mária Terézia, osztrák-magyar hadihajó, Kingstonból Kubába indult, mint-hogy a városnak az amerikaiak által leendő elfoglalása közeli kilátásban van.

Washingtonból írják, hogy Sampson tengernagy ma reggel bevezett Cuba kikötőjébe és elpusztította *Cervera* hajóhadát. A hadügyminiszterium jelenti, hogy az egész spanyol hajóhadat — egy hajó kivételével — elpusztították és elégették. *Sampson* az elnökhöz a fehér házba a következőket táviratozta: „Ma reggel bombázás fenyegetésével követeltem, hogy Santiago adja meg magát. Hiszem, hogy a város eleget fog tenni e követelésnek.”

Párisban is az a hír van, hogy *Cervera* hajóhadát megsemmisítették, midőn szombaton éjjel megkísérelte az elmenekülést. Sidneyben a kórházak és magánházak tele vannak sebesültekkel.

Londoni táviratok megerősítik, hogy három amerikai hajó behatolt a manillai kikötőbe, hol kilenc spanyol hajót találtak. Több órai harc után vereséggel vonultak vissza.

Az a hír, hogy *Cervera* hajóhadát megsemmisítették, nincs megerősítve s nem is valószínű.

— **Nagy földrengés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata) Zarában és környékén tegnap nagy földrengés volt. Csaknem minden ház megsérült.

— **Öngyilkos zenetanár.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Lentz Rezső, nagytehetségű zeneakadémiai tanár, tegnap este kilenc órakor egy ház negyedik emeletéről levetette magát s haldokolva szállították be a kórházba. Öngyilkosságának okául egy orfeumi hölgyhöz való szerelmét emlegetik.

— **Walsin-Eszterházy és Picquard.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Párisban tegnap *Walsin-Eszterházy* rárontott *Picquard* ezredesre az utcán és botjával ütlegelte. *Picquard* védelmezte magát.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —
Bpest, július 4.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8-93; júniusra: —.— — *Tengeri*, júliusra: 4-58; őszre: 5-24. — *Rozs*, őszre: 6-72. — *Zab*, őszre: 5-66.

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 360-60. — Magyar hitelrészvény: 395-75 — Államvasut: 361. —

Nyilt-tér. *)

Elhanyagoltnak nevezett iskola.

Ujbezdán község tanítója a „Pécsi Napló” június 23-iki számában azzal van vádolva, hogy nem tanít s hogy az illetékes plébánosnál panaszok emeltettek ellene. Alulírtak röviden kijelentjük, hogy nagyrabecsült tanítónkra ez piszkos rágalom, kit az Isten éltesen soká közöttünk s kire csak dicsérő hangok mehetnek az illető plébános elé, nem pedig panaszhangok. A „Pécsi Napló” tanügyi munkatársa ezen rágalomra vonatkozólag vegye tudomásul, hogy e szegény község iskolaszéki emberei annyira szeretik buzgó tanítójukat, az egész községgel egyetemben, hogy piszkos száju rágalmazónak kénytelenek nevezni és bátran neveznek még akkor is, ha nevét a „Pécsi Napló”-ban nemesi előnévvel cifrázta volna is.

Ujbezdán község iskolaszéki tagjai:

öreg Ág János gondnok.	Gombos József Böröcz Péter
Plügel Heinrich	Szalay Mihály bíró.
Kele István	

Alulírott tisztelettel tudatom, hogy az ANTAL-féle „Remény”-hez czimzett

gyógyszertárt

f. é. július hó 1-től bérbe vettem.

KÁDIS ERNŐ

gyógyszerész.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

7210. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Liber György pécsi ügyvéd végrehajtonak Jancsika Pál somogyi lakos végrehajtást szenvedő ellen 260 frt tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén lévő Somogy község határában fekvő 9. sz. betétben I. 1—3. sorsz. 1434/1, 1434/2/a. és 1434/2/b. hrsz. részleteknek nemcsak végrehajtást szenvedő $\frac{2}{4}$ részére, hanem a végr. törv. 156. §. a) pontja alapján az egész ingatlanra 86 frt, a somogyi 10. sz. betétben I. 1—20. hrsz. 163/1. hrsz. 81/a sz. ház-udvar, 163/2. hrsz. 81/b. sz. ház és udvar $\frac{1}{678}$ -ad rész legelő és $\frac{1}{662}$ -ed rész erdőilletőséggel, urbéri birtoknak végrehajtást szenvedett B) 2 alatti felerészére 546 frt, a II. 1—2. sorsz. a. 1046/1. és 1046/2. hrsz. szőlőnek felére 129 frt, a 13. sz. betétben † 1. sorsz. 144. hrsz. 68. sz. ház és udvarnak nemcsak végrehajtást szenvedő $\frac{2}{8}$ -ad részére, hanem a végr. törv. 156. §. d) pontja alapján az egész ingatlanra 400 frt, a bekebelezett szolgálmi jogok épségben tartása mellett az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi augusztus hó 1. napján d. e. 9 órakor Somogy község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 8 frt 60 kr, 54 frt 60 kr, 12 frt 90 kr és 40 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban, a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi

LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi május hó 11. napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrácz
kir. trvszéki bíró.

8101. szám.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Neuwirth Jakab és csatlakozó társa végrehajtonak, Horváth Ferencz és neje Kajdi Rozália bagotai lakosok végrehajtást szenvedők ellen 158 frt 43 kr tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a szentlőrinci kir. járásbíróság területén levő, Bagota község határában fekvő, a bagotai 7. sz. betétben 20. hrsz. sz. a. felvett kertre 43 frt becsárban, a bagotai 6. sz. betétben I. 1—5. sorszámok alatt felvett ingatlanokra 10. sorsz. házzal, udvarral, legelő és erdőilletménnyel 468 frt becsárban és ugyanazon betétben II. 1—4. sorszámok alatt felvett ingatlanokra 188 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi augusztus hó 23. napján délelőtt 9 órakor Bagota község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 46 frt 80 krajcárt, 4 forint 30 krajcárt és 18 forint 80 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi június hó 2. napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrácz
kir. trvszéki bíró.

8130. sz.

Polg. 1898.

Hirdetmény!

A pécsi kir. törvényszék mini urbéri bíróság közzé teszi, hogy a **Hásságy község** 2-ik sz. betétben foglalt közös erdő egyénekenkinti felosztása kérdésében a helyadhatóság érdemében az előnyomozásnak a helyszínen leendő eszközlésére határnapul 1898. évi július 18. napjának délelőtti 8 óráját a község bíró házához kitűzte, a mikorra ezen község birtokosait oly hozzáadással idézi meg, hogy az eljárás további folyamán személyen kinti idézés vagy értesítés elvárása nélkül érdekeik képviselőtéről gondoskodjanak.

Kelt Pécsett, a kir. törvényszék mint urbéri bíróságnak 1898. évi június hó 21. napján tartott üléséből.

Sável
elnök.

Szommer
jegyző.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENCZ
TAIZS JOZSEF
kiadó.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papírmetsző,
sodronyfüző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel, melyek segélyével

a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-uteza sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,

papi és ügyvédi nyomtatványok

jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenálló,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.